

[Indenrigsministeren]

Her har vi haft en god forståelse for, at der er meget brug for, at parterne her fortsætter et arbejde for at klarlægge, hvad det i realiteten er, staten forlanger. Det kan jeg godt forstå at kommunerne har et ønske om. Det ønske deler vi fra regeringens side. En sådan klarhed er påkrævet, også for at debatten om disse ting kan blive rigtigere.

Jeg har så ofte hørt i debatten, hvordan man siger, at vi ingen erstatning får for de krav, som Folketinget stiller. Folketinget, siger de, når vi er ude at tale med kommunerne. Så er det altså ikke regeringen, de skælder ud, så er det Folketinget. Det gør jeg stiltfærdigt opmærksom på.

I fjor, da disse ting blev gjort op på et aktstykke ved sankthanstide, var der 35 forskellige områder, hvor man efter forhandling gjorde op, hvad staten skulle kompensere kommunerne for af nye opgaver. Stort og småt mellem hinanden, 35 forskellige områder. Jeg har somme tider lyst til at rykke en annonce ind i danske blade og tidsskrifter og fortælle: inden I bebrejder os, at I får for lidt i bloktilskud, så husk, at I faktisk får betaling for følgende 35 områder bare for det, der tilkom i fjor. Jeg vil bare nævne dette for også at gentage ønsket om, at der er brug for større klarhed og mindre konfusion i debatten om, hvorvidt staten giver den kompensation, som er rimelig i forhold til kommunerne.

Man skal i det billede også huske det store rammeløft, som kom i fjor, og som skulle bruges til at dække merudgifter som følge af stigende efterspørgsel.

Hvis vi kigger på de egentlige, såkaldte kompensations-sager, som har været drøftet denne gang, har regeringen vurderet de samlede udgifter til 800 mill. kr. for de to kommunale organisationer under et, 600 mill. kr. for primærkommunerne, 200 mill. kr. for amtskommunerne. Fra kommunal side har der været nævnt noget højere tal, men vi har dog nærmet os hinanden så meget, at Kommunernes Landsforening sagde 750 mill. kr. og regeringen 600 mill. kr. for sit vedkommende. Det vil sige, at der her ikke er tale om noget, som går ind i de regnestykker, som hr. Henning Rasmussen og andre var interesseret i, med en sådan vægt, at de giver argument for at sige, at aftalen er overholdt. Slet ikke.

Specielt karensdagen har været trukket frem. Det er ganske enkelt. Bloktilskuddene er i sin tid blevet beskåret med i alt 500 mill. kr. i dagens priser. Dem får kommunerne igen, så klart er det.

Der er 300 mill. kr. til dækning af udgifter vedrørende asbest, flygtninge, skattereform m.v., og det er derfor en situation, hvor der naturligt vil være modsatte opfattelser, for skam få den kommune, der ikke ville ønske at få flere penge fra staten i en sådan opgørelse, men billedet er alligevel af noget, hvor vi taler om de samme størrelsesordener.

Jeg tror, at kommunerne på flere områder, hvor man skal styre udviklingen i de kommende år, med god nytte kan se på, hvordan man inden for staten har søgt at effektivisere sine funktioner. Jeg behøver ikke gå langt ind i det, men henviser til finansministerens gode redegørelser ved flere lejligheder om, hvad der faktisk er gjort og kan gøres, også i den offentlige sektor, trods al debat om den offentlige sektors manglende effektivitet. Så der er også her muligheder for, at man kan effektivisere sin virksomhed, og staten har på en række områder vist vej. Jeg tror, det er godt, hvis vi i højere grad i et samarbejde mellem regeringen og kommunerne ser på, hvordan vi som resten af samfundet kan gøre også den kommunale sektor lidt mere effektiv hvert år og derigennem også i det lange løb få et bedre forløb.

Det tror jeg også der vil være interesse for i den kommunale verden. Jeg benytter denne lejlighed her til at understrege også en række af de punkter, hvor der er god overensstemmelse mellem regeringen og den kommunale verden om mål og udviklinger, hvor vi har mange vurderinger fælles, også for, at dette billede, som tegner sig i forbindelse med disse lovforslag, ikke skal være af to vidt forskellige verdener, som ikke overensstemmer om ret meget, men, som det er blevet sagt, hvor den ene dikterer den anden deres tilværelse.

Sådan er situationen ikke. Vi har måttet opgive at nå til forståelse om den sidste del af en økonomisk opgørelse på grund af en uheldig udvikling i udgifterne, som begge parter helst havde været foruden. Det er situationen.

Miljøhandlingsplanen har været nævnt af en enkelt ordfører. Det er et punkt, der er vedtaget i Folketinget, og hvor man også har